

на ашмака надъ вратата за *баба шарка*. Кравайчето стои тамъ дълго време; вѣрватъ, че въ която кѣща се направи това, презъ годината нѣмало да ги хваща шарката. Отъ горещата пита даватъ и на кучетата, за да не бѣснѣятъ.

Андреевденъ — 30-и ноември, е праздника на мечкитѣ, за да не правятъ пакости на хората. Вари се царевича отъ която хвърлятъ презъ куминя, викайки три пѣти: „На ти, мечко, варена царевича, да не ядешъ стоката и чозѣцитѣ“. Отъ него день билъ започвалъ да *наедрива* деня по на едно царевично зърно.

Съзвучието на името Андрей, което на мѣста произнасятъ *Едрей*, съ думата *едъръ*, и тукъ е дало поводъ на народа да свърже случайното нарастване на деня съ името на светителя.

Св. Варвара — 4-и декември. Него день слънцето завъртало къмъ лѣто и проявявало голѣма радостъ по тоя случай. Съ името на св. Варвара сж свързани две различни представления. Първо, че него день слънцето *завъртало* къмъ лѣто, и второ, че сжщиятъ день *варятъ* различни плодове (хушавъ) за едене. Отъ тамъ и поговорката: „Варвара вари (4-и декември), Сава мѣси (5-и декември), Никола яде (6-и дек.)“

Споредъ народната астрономия ноцъта била нараствала до св. Варвара. Отъ него день до Игнажденъ нѣмало нарастване. Отъ Игнажденъ до Нова Година имало нарастване колкото пѣтелъ да рипне отъ прага. До св. Атанасъ (зимни) деньтъ нараствалъ единъ часъ.

На св. Варвара на децата викатъ: „Рипнете да ви не завари Варвара“, което се правяло за да не се задържалъ растежа имъ.

Никулденъ — 6-и декември. Св. Никола е единъ отъ шесттѣхъ светци, които сж си подѣлили вселенната и нему се паднала водната стихия. Той властвува надъ рѣкитѣ, езерата и моретата и се грижи за благополучието на пѣтлющитѣ по тѣхъ, спасявайки ги отъ погибелъ. Жертвата му е шарантъ, който се изпича покритъ съ тѣсто — рибникъ. Както надъ всѣко жертвоприношение и надъ рибника чете свещеникъ, кади се и тогава се яде.

Отъ главата на шарана се зима теменната костъ и се пришива по шапчицитѣ на децата противъ уроки.